

ДО БРАТЯТА РАДОСАВ И МИЛОСАВ, КОИТО ПИТАТ ЗА КАМЪНИТЕ, КОИТО ВИКАТ

Когато Господ за последен път влизал в Иерусалим, народът излязъл да Го посрещне. Безброй очи Го гледали с удивление и безброй уста възклищавали: „Осанна! Осанна на Давидовия син! Благословен Царят Израилев”. Чули това фарисеите и заслепени от завист, Му казали да забрани на народа да вика. Кроткият Господ им отговорил: „Ако тия млъкнат, камъните ще завикат”. Сега, деветнадесет века след това събитие, вие питате какви са тези камъни и как камъните могат да викат.

Не сте ли чели как след пет дни иудеите наистина млъкнали и как камъните завикали, че Христос е Син Божи? Когато на Велики Петък Той издъхнал, земята се разтресла и скалите се разпукали. Камъните пукали и с грохот се трошали. Това е техният език. Може ли да има по-гръмогласен език и по-страшни викове? И по-очевидно свидетелство за благословения Цар, Който слязъл между хората и Когото безумците отхвърлили и умъртвили?

Има и други камъни свидетели. Когато иудеите млъкнали, езичниците завикали: „Осанна!”. Иудеите гледали на езичниците като на мъртви камъни. В духовен смисъл те, поклонниците на каменните идоли, наистина били като камъни, непознаващи Единия Жив Бог. Иудеите млъкнали за Сина Божи и апостолите тръгнали по света да кръщават езическите народи, тези народи станали като живи камъни по думите на ап. Петър:” и вие сами, като живи камъни, съграждайте от себе си духовен дом...” (1 Петр. 2:5) Като живи камъни езичниците започнали да славят Господа, докато иудеите се вкаменявали и мълчали.

Трети камъни свидетели. Когато млъкнали устата на юдеите, завикали камъните на Соломоновия храм. И викат до ден днешен. Защото се е изпълнило пророчеството за този храм: „няма да остане тук камък т камък”. Соломоновият храм, гордостта и славата на Израил, днес не съществува. От него са останали само няколко стени, колкото синовете и дъщерите на израилския народ да могат всяка събота да бият в тях, в тази „стена на плача”, главите си с вопли и ридания. Тези каменни останки със своето мълчание свидетелстват, подобно на вестоносец от бойното поле, за изгубената битка.

Четвърти камъни свидетели. Иудеите отдавна мълчат за Христос. Нито Му се радват, нито Го славят, нито Му викат „Осанна!”. Затова оскърбеният Бог е презрял техния единствен храм и жертвите в него и го е предал на разорение. Но стотици хиляди каменни храмове са издигнати по цял свят за слава Христова. И техните камъни свидетелстват и викат това, което иудеите премълчават.

Пети камъни свидетели. Това са тези, които още не са завикали, но ще завикат преди свършека на света, преди Второто пришествие Господне. За края на света Най-прозорливият е предрекъл: „и ще има трусове ... и слънцето ще потъмнее, и месечината не ще даде светлината си, и звездите ще изпадат от небето”. Какво са Земята и Слънцето, Луната и звездите, ако не камъни? На свой език и по свой начин тези огнени камъни ще завикат в определеното време. Тогава, когато се появят много лъжепророци и беззаконието се умножи, и любовта на мнозина към Бога охладнее. С една дума, когато заедно с иудеите млъкнат и много от християните. Тогава небесните тела, тези огнени

Божии камъни, ще завикат на свой език и по свой начин. И ще възвестят идването на Съдията, както някога източната звезда възвестила раждането на Спасителя.

Мир вам и здраве от Бога!